

denne Sag. Det er jo erkendt fra alle Sider, at det at tilvejebringe Jord til Landarbejdere paa gunstige Vilkaar er et stort og vigtigt Spørgsmaal. Højre, Venstre, Agrarpartiet og Socialdemokratiet, alle have de dette paa deres Program, og deri maa man dog se en Tilkendegivelse af, at det er en Sag af stor Betydning. Det er ikke alene her i Tingene, men ogsaa udenfor, at denne Sag har fundet stor Tilslutning, og hvor man kommer omkring, rettes det Spørgsmaal til en: Naa, I endelig at løse den Opgave? Det er altsaa ikke selve Opgaven, man er uenig om, men det er Maaden, hvorpaa Opgaven skal løses, og der maa jeg rigtignok tilstaa, at dersom de Ændringsforslag skulde vedtages, som Flertallet har stillet, og især Ændringsforslaget Nr. 9, saa kan jeg ikke se rettere, end at Loven kun vil faa Betydning for Gaardmandsbørn, for dem, der ved Arv eller paa lignende Maade kunne være i Stand til at faa den Kapital, som Flertallet her gør Fordring paa, at de skulle møde med. Dem, der ere i Besiddelse af 1,000 eller 1,200 Kr., behøver Staten ikke at hjælpe. Jeg indrømmer, som jeg ogsaa tidligere har slaaet paa her, at dem kommer Husmandskreditforeningen til gode. Nej, de, der skulle hjælpes, ere de Arbejdere, som ved Flid og Sparsommelighed have været i Stand til at tjene sig en 5—600 Kr. Det er dem, der staa og vente paa, at dette Forslag skal ophøjes til Lov.

En anden stor Uoverensstemmelse følger lige straks efter i Ændringsforslaget Nr. 10 til § 10, hvor Flertallet kræver en større aarlig Ydelse, end Folketinget har ment, at man burde forlange. Da jeg kender til disse Forhold rundt omkring paa Landet og ved, hvor meget disse Folk evne, staaar det aldeles klart for mig, at man ikke med nogen rimelig Grund er i Stand til at forlange en saadan aarlig Ydelse, som Flertallet her forlanger. Det er tidligere blevet sagt i dette Ting, at det hele, Bidraget vil beløbe sig til, er kun 35 Øre daglig, men naar man nu ret betænker, hvad 35 Øre daglig er for en Husmand eller en Arbejder, saa er det ikke saa lidt. Det er endogsaa saa, at vi Gaardmænd maa regne med 35 Øre om Dagen, hvad vil det saa ikke sige for en Husmand eller en Landarbejder? Naar en saadan sidder og skal ernære 3 Børn, sig selv og Kone, altsaa 5 i det hele, saa skal det være en usædvanlig dygtig Arbejder, som gennemsnitlig skal være i Stand til at tjene daglig 1 Kr. 35 Øre à 1 Kr. 75 Øre, og man ser altsaa, at 35 Øre bliver, hvad det ene af Familiens

Medlemmer skal leve af, det maa man virkelig regne med.

En anden Uoverensstemmelse, der er mellem det andet Ting og dette og altsaa mellem Flertallet og Mindretallet her i Tinget, angaar det Beløb, som aarlig skulde ydes til Anskaffelse af disse Husmandsbrug. Der har jo gjort sig forskellige Meninger gældende i saa Henseende, idet ikke faa have ment, at for det første have disse Jordbrug en saadan Tilvækst, at der ikke er nogen synderlig Trang til at forøge dem stærkere end hidtil. Det skal ogsaa indrømmes, at disse Jordbrug tage til Aar for Aar, men det er dog saaledes, at der er ikke faa, men mange flittige, sparsommelige og dygtige Arbejdere med en lille Kapital, som gerne ville have fat i dem, hvis de kunne komme til, og det er dem, jeg mener, at man gennem Loven i Særdeleshed skulde tage Sigte paa. Der er ogsaa faldet Udtalelser om, at der hos mange var en Bestræbelse efter at frigøre sig for Jord, at de hellere ville gaa paa Arbejde og saa være fri for at have et saadant Jordbrug. Det kan godt være, at der kan være Egne, hvor et saadant Forhold finder Sted. Jeg kan godt tænke mig, at paa saadanne Steder, hvor vedkommende Arbejder har Jorden til Leje, har han ikke Lyst til synderlig at forbedre den Jordlod, idet han ikke ved, hvor længe han faar Lov til at beholde den; maaske kommer han til at gøre Forbedringer, som han ikke selv kommer til at nyde Frugten af, og han siger derfor: Jeg vil helst være fri for den Jord. Men alle de, der have Jord til Ejendom, ville ikke give Afkald paa den. Den Erfaring har jeg gjort rundt om, og jeg tror at have Kendskab til disse Forhold. Der kan netop være en Trang til at faa Jord, og det er beundringsværdigt at se den Ihærdighed og den Selvfornægtelse, der kan være hos mange for om muligt at tilvejebringe en saadan Kapital, at de kunne faa Jord. Det er dette, der i høj Grad gør sig gældende, og naar der er en saadan Trang, synes jeg ikke, det er rigtigt at indskrænke det Beløb, som Folketinget har ment at burde fastsætte i § 11.

Jeg kan ikke tilraade at stemme for Flertallets Ændringsforslag, men vil tilraade at stemme imod dem. Den ærede Ordfører udtalte jo imidlertid, at man fra Flertallets Side er villig til muligvis at forhandle denne Sag videre, og jeg tænker mig derfor, at Lovforslaget endnu vil kunne naa at havne i et Fællesudvalg. Af den Grund vil jeg ikke tilraade at stemme